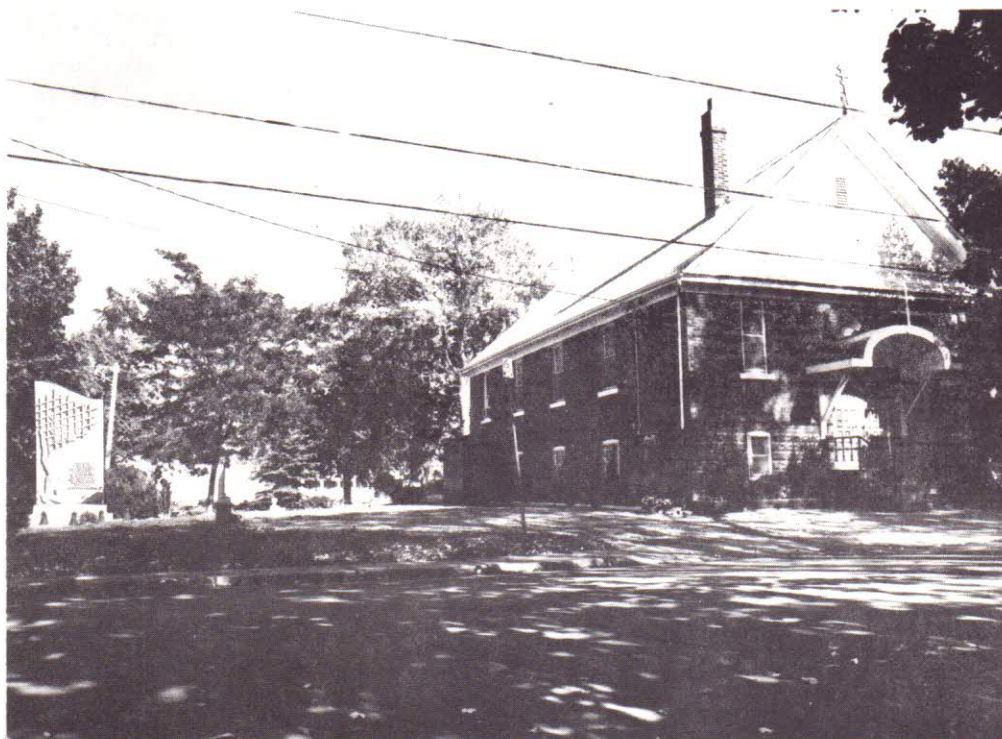

БОРБА®

The Bulgarian Orthodox Church "St. John of Rila" in Niagara Falls, Canada whose Pastor was the late Otez Toma Kobakoff, and the Monument erected in honor of all those who gave their lives in the struggle against communism for the freedom of Bulgaria.

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

JANUARY 1986

† ОТЕЦЪ ТОМА КОБАКОВЪ

Роденъ на 21 Декемврий 1925 год. въ село Мосомище-Неврокопско
Починалъ на 1 Септемврий 1985 год. гр. Бъфало, Съединенитъ Щати

Покойниятъ още отъ ученическата скамейка въ България взе непоколебимо становище срещу комунизма, на което остана вѣренъ до края на живота си.

Завършва гимназия въ България - 1943 година, следъ което следва въ Военната Медицинска Академия.

Като противникъ на комунистическия режимъ въ 1946 г. бива изключенъ отъ Академията и арестуванъ. Освободенъ следъ 3 месеца, той се връща въ родното си село и се включва въ антикомунистическа конспирация. По късно съ група антикомунисти прави опитъ да мине границата въ Гърция, бива раненъ и остава на българска територия Разкритъ, бива арестуванъ - 1947 г. осъденъ, и лежи петъ години въ затворитъ въ Русе и Сливенъ и въ лагера Бълене.

Излъзълъ отъ затвора - 1952 год., той отново се включва въ антикомунистическа конспирация. По късно встъпва въ бракъ съ съпругата си Катерина, която сяко е съучастница въ групата. Властитъ разкриватъ конспирацията и Тома Кобаковъ, заедно съ съпругата си, съ рискъ на живота имъ, ус-

пѣватъ - 1953 год. да преминатъ границата за Гърция, където оставатъ да живѣятъ, при най-тежки условия, три години въ лагера на емигрантитъ. Преселватъ се въ Съединенитъ Щати презъ 1956 година.

Възпитанъ, още като младежъ, съ вѣра въ нашата православна религия, Тома Кобаковъ решава да стане свещеникъ, стажува при Протоиерей Василь Михайловъ въ Торонто - Канада. Подготвенъ напълно, той бива ржкоположенъ за свещеникъ презъ 1968 год. и поема чредничеството на нашата църква "Св. Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ, Канада. Той служи въ тази църква, безъ възнаграждение, до края на живота си и направи отъ църквата крепостъ на българщината и национализма, крепостъ на нашата родна вѣра, крепостъ на съпротивата противъ комунизма.

Презъ цѣлото време на своя животъ Отецъ Кобаковъ бѣше въ първитъ редици на българската антикомунистическа емиграция и неговитъ заслуги ся неоченими. Той бѣше единъ отъ най-главнитъ сторонници за построяване паметникъ въ честь на героитъ, които дадоха живота си въ борбата противъ комунизма за свободата на България, който паметникъ се построи до неговата черква въ Ниагара-Фалсъ и ще стои тамъ за вѣчни времена.

За неговитъ заслуги Отецъ Тома Кобаковъ бѣше награденъ отъ БНФ съ златния Орденъ "За Свободата на България".

Отецъ Кобаковъ остави съпругата си Катерина, - нераздѣленъ сплътникъ и сътрудникъ въ живота, два сина, горди българи, Коста и Харолдъ, снаха Деби, и две внучета Тома и Никола.

Смъртта на Отецъ Кобаковъ е голѣма загуба за нашата Православна църква, за освободителната борба и за цѣлата българска емиграция. Ние не можемъ да го замѣнимъ, но ние можемъ и ще следваме неговия примѣръ, който ни учи какъ да служимъ на родъ и Родина.

Погребението на Отецъ Кобаковъ стана по най-тържественъ начинъ, на 4 Септемврий 1985 г. въ Ниагара Фалсъ.

Богъ да го прости и вѣчна да бѣде паметта му

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА**БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.**

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
 † Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ
 Редакторъ: Драгомиръ Загорски

Година 35, брой 1.

Книжка деветдесетъ и втора

Януарий 1986

НОВАТА СЪВЕТСКА ПОЛИТИКА НА ДРУГАРЯ МИХАИЛЬ ГОРБАЧОВЪ

Д-ръ Иванъ Дочевъ
 Почетенъ Председателъ на Б.Н.Ф.

Следъ като въ последнитъ две-три години три пжти станаха промѣни въ ръководството на Съветския съюзъ, поради смъртта на водачитъ на "старата гвардия" - Брежневъ, Андроповъ и Черненко, на 11 Мартъ 1985 год. се възкачи на "престола" въ Кремлинъ другарьтъ Михаилъ Горбачовъ, водачъ на "младата гвардия", роденитъ следъ революцията отъ 1917 година.

По маниера на своитъ предшественици, и като достойно протеже на Сусловъ и Андроповъ, поемайки властѣта, Горбачовъ направи громки изявления, че той започва **НОВА СЪВЕТСКА ПОЛИТИКА.**

Първитъ стѣпки на "новата" политика на Горбачовъ се изразиха въ бутването въ "глуха линия" дългогодишния външенъ министъръ Громико, отъ "старата гвардия" и замѣняването му съ личното свое протеже Щаварднаце отъ "новата гвардия". Последва "доброволното" пенсиониране на нѣколко членове отъ полит-бюрото, отъ "старата гвардия" и смѣняването имъ съ нови послушни, членове отъ "младата гвардия".

Подсигуриль положението на "източния фронтъ" Горбачовъ предприе акция на "западния фронтъ". Той посѣти Англия и

Франция, а следъ това Женева, като предварително направи изявления, че предлага 50 % намаление на въоръженията, а комунистическата пропаганда, съ всички възможни сръдства, се опита да го представи като човѣкъ, който отива на Западъ, носейки "палмовото клонче" на мира.

Телевизията, радиото и пресата най-подробно предадоха визититъ на Горбачовъ. Той бѣше показанъ, усмихнатъ, да се ржкува съ английския министъръ председателъ г-жа Тачеръ, френския президентъ Митеранъ и президента Реганъ.

Очевидно, поласканъ отъ публикациитъ и комплиментитъ, които му се направиха следъ срѣтитъ въ Лондонъ, самовъобразиль си, че е очароваль западното обществено мнение, Гурбачовъ се "подхлъзна", излъзе отъ "релситъ" на догматичната традиционна политика на съветскитъ водачи, и направи фатална грѣшка въ Парижъ, прие да има пресъ-конференция, изпушайки изъ предвидъ, че той ще има да срѣсне свободнитъ западни журналисти, а не инструктиранитъ, какво могат да питатъ и какво не, журналисти отъ комунистическитъ страни.

На пресъ-конференцията журналиститъ поставиха въпроситъ:

